

USTAWA
z dnia 11 marca 2004 r.
o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych

Opracowano na podstawie: tj. Dz.U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1702.

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa:

- 1) organizację i zadania Agencji Rynku Rolnego, zwanej dalej „Agencją”;
- 2) zasady prowadzenia centralnego rejestru przedsiębiorców uczestniczących w mechanizmach administrowanych przez Agencję, w tym dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej, w ramach których Agencja realizuje swoje zadania;
- 3) organizację rynku:
 - a) mięsa,
 - b) wina,
 - c) cukru, w tym mechanizm restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego,
 - d) skrobi,
 - e) oliwy,
 - f) jedwabników;
- 4) zasady nadzoru nad wykorzystaniem i przemieszczaniem surowców uprawianych na gruntach odłogowanych oraz produktów pośrednich lub produktów ubocznych pochodzących z tych surowców lub z produktów pośrednich, przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych;
- 5) zasady udzielania dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany.

2. Do realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej określonych w przepisach Unii Europejskiej nie stosuje się przepisów o ochronie konsumentów i konkurencji oraz przepisów o zamówieniach publicznych.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej w zakresie Wspólnej Polityki Rolnej, o których mowa w ustawie.

Rozdział 2

Organizacja i zadania Agencji

Art. 2.

1. Agencja jest państwową jednostką organizacyjną posiadającą osobowość prawną.
2. Nadzór nad Agencją sprawuje minister właściwy do spraw rynków rolnych, a w zakresie gospodarki finansowej – minister właściwy do spraw finansów publicznych.
3. (uchylony).

Art. 3.

Siedzibą Agencji jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 4.

W skład Agencji wchodzi:

- 1) biuro Agencji, zwane dalej „Centralą”;
- 2) oddziały terenowe, działające na obszarze jednego województwa albo kilku województw.

Art. 5.

1. Agencja działa na podstawie niniejszej ustawy oraz statutu.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Agencji określający w szczególności:
 - 1) strukturę organizacyjną Centrali;
 - 2) liczbę, zasięg terytorialny i siedziby oddziałów terenowych;
 - 3) szczegółowe zasady gospodarki finansowej oraz sporządzania projektu planu finansowego Agencji.

Art. 6.

1. Organem wykonawczym i zarządzającym Agencji jest Prezes Agencji.
2. Prezes Agencji jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.
3. Prezes Agencji kieruje działalnością Agencji przy pomocy zastępców Prezesa Agencji oraz dyrektorów oddziałów terenowych. Zastępców Prezesa Agencji w liczbie od 2 do 4 powołuje, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, minister właściwy do spraw rynków rolnych. Minister właściwy do spraw rynków rolnych odwołuje zastępców Prezesa Agencji.

4. Prezes Agencji składa roczne sprawozdanie z działalności Agencji ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

Art. 6a.

1. Nabór kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Agencji jest otwarty i konkurencyjny.
2. Ogłoszenie o naborze zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.¹⁾), oraz w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której jest prowadzony nabór.

Art. 6b.

Informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru, stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o naborze.

Art. 6c.

Termin do składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o naborze, nie może być krótszy niż 14 dni od dnia opublikowania tego ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 6d.

1. Po upływie terminu do składania dokumentów określonego w ogłoszeniu o naborze niezwłocznie upowszechnia się listę kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne określone w ogłoszeniu o naborze, przez umieszczenie jej w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której jest prowadzony nabór, a także przez opublikowanie jej w Biuletynie Informacji Publicznej.
2. Lista, o której mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

Art. 6e.

1. Sporządza się protokół przeprowadzonego naboru kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Agencji.
2. Protokół zawiera w szczególności:
 - 1) określenie stanowiska pracy, na które był prowadzony nabór, liczbę kandydatów oraz imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 5 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 2) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 3) uzasadnienie dokonanego wyboru.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

Art. 6f.

1. Informację o wyniku naboru upowszechnia się w terminie 14 dni od dnia zatrudnienia wybranego kandydata albo zakończenia naboru, w przypadku gdy w jego wyniku nie doszło do zatrudnienia żadnego kandydata.
2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska pracy;
 - 3) imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego;
 - 4) uzasadnienie dokonanego wyboru kandydata albo uzasadnienie niezatrudnienia żadnego kandydata.
3. Informację o wyniku naboru upowszechnia się w Biuletynie Informacji Publicznej i w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której był prowadzony nabór.

Art. 6g.

Jeżeli stosunek pracy osoby wyłonionej w drodze naboru ustał w ciągu 3 miesięcy od dnia nawiązania stosunku pracy, można zatrudnić na tym samym stanowisku kolejną osobę spośród najlepszych kandydatów wymienionych w protokole tego naboru. Przepisy art. 6f stosuje się odpowiednio.

Art. 7.

1. Jeżeli przepisy ustawy albo przepisy odrębne nie stanowią inaczej, do postępowań w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji przez dyrektorów oddziałów terenowych oraz Prezesa Agencji, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 7, art. 9, art. 10, art. 75 § 1, art. 77 § 1 oraz art. 81.
2. Prezes Agencji oraz dyrektorzy oddziałów terenowych mogą upoważniać pracowników Agencji do podejmowania określonych czynności, w tym do wydawania decyzji administracyjnych.
3. W postępowaniu administracyjnym organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego jest w stosunku do:
 - 1) dyrektorów oddziałów terenowych – Prezes Agencji;
 - 2) Prezesa Agencji – minister właściwy do spraw rynków rolnych.
4. Wniesienie odwołania od decyzji Prezesa Agencji przyznających podmiotom, o których mowa w art. 22 ust. 1, dopłaty, refundacje lub płatności, wynikające z przepisów regulujących organizację poszczególnych rynków w ramach Wspólnej Polityki Rolnej, nie wstrzymuje ich wykonania.
5. Prezes Agencji, z urzędu lub na wniosek strony, wstrzymuje, w drodze postanowienia, wykonanie decyzji w całości lub w części, w przypadku uzasadnionym ważnym interesem strony lub interesem publicznym.

6. Wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji może być złożony również przed wniesieniem odwołania.
7. Na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji służy zażalenie.

Art. 8.

1. Agencja prowadzi samodzielną gospodarkę finansową.
2. Agencja działa zgodnie z planem finansowym, obejmującym rok obrachunkowy pokrywający się z rokiem kalendarzowym.
3. Projekt rocznego planu finansowego Agencji, Prezes Agencji, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w trybie określonym w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.
4. Działalność Agencji finansowana:
 - 1) z dotacji budżetowej jest prowadzona zgodnie z przepisami o rachunkowości;
 - 2) z krajowych środków publicznych przeznaczonych na prefinansowanie wydatków z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji jest prowadzona zgodnie z przepisami o finansach publicznych.
5. Prezes Agencji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych i ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa w zakładowym regulaminie wynagrodzeń zasady wynagradzania pracowników Agencji.

Art. 9.

1. Agencja może nabywać i obejmować udziały lub akcje w spółkach prawa handlowego za zgodą ministra właściwego do spraw rynków rolnych oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
2. Prawa i obowiązki udziałowca lub akcjonariusza, w imieniu Agencji, wykonuje Prezes Agencji.
3. W stosunku do posiadanych przez Agencję akcji i udziałów spółek o profilu działalności związanym z obrotem i przechowywaniem zbóż, nie stosuje się przepisów art. 239 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.²⁾).

Art. 10.

1. W przypadku trwałej utraty przez dłużników Agencji zdolności do spłaty zadłużenia Agencja może zbywać przysługujące jej wymagalne wierzytelności powstałe przed dniem 1 maja 2004 r.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady oraz tryb zbywania wierzytelności, o których mowa w ust. 1, mając na względzie poprawę płynności finansowej Agencji.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984.

Art. 11.**1. Agencja:**

- 1) realizuje zadania na rynkach produktów rolnych i żywnościowych mające na celu stabilizację tych rynków w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej;
- 2) prowadzi analizę rynków produktów rolnych i żywnościowych;
- 3) opracowuje i upowszechnia informacje związane z realizacją mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej oraz warunki udziału w tych mechanizmach;
- 4) wspiera działania promocyjne i informacyjne na rynkach wybranych produktów rolnych i żywnościowych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;
- 4a) prowadzi działania w zakresie wsparcia pszczelarstwa w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;
- 4b) prowadzi działania w zakresie realizacji programu dostarczania nadwyżek żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej;
- 4c) uczestniczy w realizacji działań w zakresie wsparcia instytucjonalnego w ramach programów pomocowych, finansowanych ze środków Unii Europejskiej lub środków krajowych;
- 4d) realizuje programy krajowe mające na celu pomoc państwa dla podmiotów i ich grup prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem i obrotem produktami rolnymi w zakresie określonym lub dopuszczonym przepisami Unii Europejskiej;
- 5) administruje obrotem z zagranicą towarami rolnymi w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz towarami przetworzonymi nieobjętymi załącznikiem I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (towary z grupy non-aneks I), w szczególności przez:
 - a) wydawanie i rozliczanie pozwoleń na przywóz i wywóz,
 - b) wydawanie dokumentów wymaganych do naliczenia i wypłacenia refundacji wywozowych oraz naliczenia opłat wywozowych,
 - c) (uchylona),
 - d) naliczanie i wypłacanie refundacji wywozowych i dopłat przywozowych,
 - e) nakładanie i egzekwowanie kar administracyjnych;
- 6) prowadzi obsługę zabezpieczeń finansowych w ramach realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej;
- 7) nadzoruje wykorzystanie i przemieszczanie surowców uprawianych na gruntach odłogowanych oraz produktów pośrednich lub produktów ubocznych pochodzących z tych surowców lub z produktów pośrednich, zwanych dalej „towarami”, przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych;
- 8) udziela dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy

tryb i sposób działania Agencji w zakresie administrowania obrotem z zagranicą towarami, o których mowa w ust. 1 pkt 5, mając na względzie stabilizację rynku wewnętrznego oraz monitorowanie przywozu i wywozu produktów rolnospożywczych w Unii Europejskiej.

3. Rada Ministrów może powierzyć Agencji realizację innych zadań niż określone w ust. 1, związanych z funkcjonowaniem rynków produktów rolnych i żywnościowych.
4. Rada Ministrów, powierzając zadania, o których mowa w ust. 3, zapewni Agencji na ten cel odpowiednie środki finansowe.
5. Szczegółowe zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na rynku zbóż, lnu i konopi, mleka, owoców i warzyw, tytoniu, suszu paszowego oraz wina są realizowane przez Agencję na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 11a.

Agencja nie może realizować zadań na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. Nr 169, poz. 1420), z wyłączeniem inwestycji służących przechowywaniu produktów rolnych i żywnościowych.

Art. 12.

1. Agencja realizuje płatności ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji oraz prowadzi ewidencję wydatków z tych funduszy w odrębnych księgach rachunkowych.
2. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji jest organem właściwym do opracowania postępowania w zakresie uczestnictwa w realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej.

Art. 12a.

1. Rada Ministrów, w przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej dotyczące Wspólnej Polityki Rolnej określają obowiązek podjęcia działań lub przewidują możliwość realizacji uprawnień przez państwo członkowskie lub właściwy organ państwa członkowskiego, lub agencję płatniczą, lub agencję interwencyjną w zakresie rynków, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 3 i art. 11 ust. 5, może, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wyznaczyć Agencję jako jednostkę organizacyjną wykonującą określone obowiązki lub uprawnienia;
 - 2) określić zadania realizowane przez Agencję, mające na celu wykonanie obowiązków lub uprawnień, o których mowa w pkt 1, lub sposób i tryb realizacji tych zadań.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, Rada Ministrów:
 - 1) uwzględnia:
 - a) zadania Agencji określone w art. 11 i art. 12, jej możliwości organizacyjne, kadrowe i techniczne, a także zapewnienie sprawnego funkcyj-

nowania obsługi administracyjnej mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- b) uprawnienia podmiotów uczestniczących w mechanizmach administrowanych przez Agencję w zakresie Wspólnej Polityki Rolnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz możliwość zapewnienia szerokiego dostępu do udziału w tych mechanizmach,
 - c) zakres udzielonej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych akredytacji dotyczącej płatności w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;
- 2) kieruje się potrzebą zapewnienia skutecznego i efektywnego stosowania przepisów Unii Europejskiej dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 13.

1. Prezes Agencji ustala w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) kwoty nieuiszczonych należności z tytułu:
 - a) opłat i tymczasowej składki restrukturyzacyjnej, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 lit. b–e,
 - b) opłat sankcyjnych za niedokonanie wywozu bez refundacji skrobi ziemniaczanej wyprodukowanej w ilości przekraczającej przyznane kwoty produkcyjne;
 - 1a) kwoty nienależnie zwolnionych przez Agencję zabezpieczeń wniesionych przez przedsiębiorców uczestniczących w obrocie z zagranicą towarami, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 5;
 - 2) kwoty nienależnie lub nadmiernie pobranych środków:
 - a) pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji,
 - b) krajowych
– przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej;
 - 3) kwoty nienależnie lub nadmiernie pobranych środków krajowych, przeznaczonych na udzielanie dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany.
2. Do należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.³⁾), z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty.
3. Uprawnienia organu podatkowego określone w ustawie, o której mowa w ust. 2, przysługują:
- 1) Prezesowi Agencji, jako organowi pierwszej instancji;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818 i Nr 192, poz. 1378.

- 2) ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, jako organowi odwoławczemu od decyzji Prezesa Agencji.
- 3a. W przypadku towarów rolno-spożywczych, w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej, Prezes Agencji może odstąpić od dochodzenia od przedsiębiorcy uczestniczącego w obrocie towarami z zagranicą zwrotu nienależnie wypłaconych refundacji wywozowych, nienależnie zwolnionych zabezpieczeń oraz odsetek i kwot, o których mowa w art. 51 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz. Urz. WE L 102 z 17.04.1999, str. 11; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 25, str. 129), w przypadku gdy kwota zwrotu nie przekracza równowartości 100 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień stwierdzenia należności.
4. Do egzekucji należności, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 13a.

1. Należności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2, podlegają potrąceniu z bezspornej i wymagalnej wierzytelności lub należności przedsiębiorcy z tytułu realizowanych przez Agencję płatności ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji oraz krajowych środków publicznych przeznaczonych na współfinansowanie wydatków realizowanych w ramach tych funduszy.
2. Potrącenia dokonuje się przez oświadczenie Prezesa Agencji złożone przedsiębiorcy. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe.

Art. 14.

1. W sprawach dotyczących ustalenia nienależnie lub nadmiernie pobranych środków, które zostały przekazane przez Agencję na podstawie umowy cywilnoprawnej w związku z realizacją Wspólnej Polityki Rolnej:
 - 1) pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji,
 - 2) krajowych, przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej– stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.
2. Do egzekucji należności, o których mowa w ust. 1, na rzecz Agencji stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 15.

W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji wydaje i poświadcza formularz kontrolny (formularz T5) w zakresie wykorzystania lub przemieszczania na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej:

- 1) produktów rolnych i żywnościowych, w tym pochodzących z zapasów interwencyjnych;

- 2) towarów przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych.

Art. 16.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do opracowania i przekazania Komisji Europejskiej, do zatwierdzenia, krajowego programu wsparcia pszczelarstwa.
2. Prezes Agencji jest organem właściwym do realizacji zadań określonych w krajowym programie wsparcia pszczelarstwa.

Art. 17.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do:
 - 1) zgłaszania Komisji Europejskiej zamiaru uczestniczenia Rzeczypospolitej Polskiej w programie dostarczania nadwyżek żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej, zwanym dalej „programem”;
 - 2) przekazywania Komisji Europejskiej:
 - a) informacji potrzebnych do opracowania programu,
 - b) sprawozdania z realizacji programu;
 - 3) powiadamiania Komisji Europejskiej o:
 - a) organizacjach charytatywnych uprawnionych do uczestniczenia w programie,
 - b) zmianach w trakcie realizacji programu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- 1a. W zakresie realizacji programu Prezes Agencji jest organem właściwym do:
 - 1) przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych propozycji dotyczących ilości i wartości towarów pochodzących z zapasów interwencyjnych Unii Europejskiej, potrzebnych do realizacji programu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz rodzaju artykułów żywnościowych przekazywanych organizacjom charytatywnym;
 - 2) przeprowadzania przetargów oraz zawierania umów;
 - 3) informowania ministra właściwego do spraw rynków rolnych o wszelkich okolicznościach mogących mieć wpływ na zmiany programu w trakcie jego realizacji;
 - 4) przekazywania ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych i ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego sprawozdania z realizacji programu.
2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłosi, w drodze obwieszczenia, w wydawanym przez siebie Dzienniku Urzędowym, wykaz organizacji charytatywnych uprawnionych do uczestniczenia w programie dostarczania żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej, wybranych spośród organizacji pozarządowych i innych podmiotów prowadzących działalność pożytku publicznego.

Art. 18.

W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji jest organem właściwym do:

- 1) ogłaszania zaproszeń do składania ofert dotyczących programów promocyjnych i informacyjnych, realizowanych na rynku wewnętrznym lub rynkach krajów trzecich;
- 2) dokonywania wyboru projektów programów promocyjnych i informacyjnych kwalifikujących się do uzyskania na ich realizację wsparcia ze środków Unii Europejskiej oraz przekazywania wybranych projektów do Komisji Europejskiej;
- 3) zawierania umów na realizację programów, o których mowa w pkt 1, z podmiotami, których projekty zostały zaakceptowane przez Komisję Europejską;
- 4) wypłacania zaliczek, dopłat częściowych oraz dopłat końcowych na rzecz podmiotów, z którymi zawarto umowy, o których mowa w pkt 3;
- 5) przekazywania Komisji Europejskiej sprawozdań kwartalnych oraz sprawozdań końcowych z realizacji programów promocyjnych i informacyjnych.

Art. 19.

1. W przypadku istnienia obowiązku, wynikającego z przepisów Unii Europejskiej, ustanowienia zabezpieczenia, w formie gwarancji, wykonania zobowiązań wynikających z realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej gwarantem może być wyłącznie instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Agencji, określi, w drodze rozporządzenia, zasady współpracy pomiędzy instytucjami finansowymi, o których mowa w ust. 1, a Agencją, w szczególności podstawowe definicje, prawa i obowiązki stron oraz wzory formularzy gwarancji w celu zabezpieczenia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

Art. 19a.

Należności ustalane w drodze decyzji administracyjnej lub wierzytelności wynikające z umów cywilnoprawnych z tytułu płatności realizowanych przez Agencję na rzecz przedsiębiorców, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2, ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji oraz krajowych środków publicznych przeznaczonych na współfinansowanie wydatków realizowanych w ramach tych funduszy, nie podlegają zajęciu na podstawie przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 20.**1. Agencja przeprowadza:**

- 1) kontrole w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- 2) czynności sprawdzające:
 - a) u osoby fizycznej, osoby prawnej lub w jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej,
 - b) u producenta rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r. Nr 10, poz. 76, z późn. zm.⁴⁾)
 - uczestniczących w mechanizmach Wspólnej Polityki Rolnej;
- 3) czynności sprawdzające u producenta rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, któremu udzielono dopłaty z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany.

2. Czynności sprawdzające są wykonywane przez:

- 1) służby techniczne Agencji, w skład których wchodzi pracownicy zatrudnieni w komórkach organizacyjnych Agencji,
- 2) jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 21
 - na podstawie upoważnienia do wykonywania tych czynności wydanego przez Prezesa Agencji.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności sprawdzających, ich miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.**4. Przed przystąpieniem do czynności sprawdzających osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać upoważnienie, o którym mowa w ust. 2.****5. Osoby upoważnione do wykonywania czynności sprawdzających mają prawo do:**

- 1) wstępu do obiektów i pomieszczeń należących do przedsiębiorców, w szczególności do pomieszczeń produkcyjnych i magazynowych;
 - 1a) wstępu na teren gospodarstwa rolnego;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem czynności sprawdzających;
- 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem czynności sprawdzających, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kopii oraz zabezpieczania tych dokumentów;
- 4) sporządzania dokumentacji fotograficznej z przeprowadzonej czynności sprawdzającej;

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 92, poz. 638, Nr 144, poz. 1045 i Nr 187, poz. 1381 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217, Nr 49, poz. 328 i Nr 64, poz. 427.

- 5) pobierania do badań próbek produktów rolnych i żywnościowych oraz innych produktów zawierających w swoim składzie produkty rolne i żywnościowe.
6. Osoba wykonująca czynności sprawdzające sporządza z tych czynności raport.
7. Raport podpisuje osoba wykonująca czynności sprawdzające oraz przedsiębiorca.
8. W przypadku odmowy podpisania raportu przez przedsiębiorcę, raport podpisuje tylko osoba wykonująca czynności sprawdzające, dokonując w raporcie stosownej adnotacji o tej odmowie.
9. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie ujednolicenie informacji zawartych w upoważnieniu.

Art. 21.

1. Prezes Agencji może powierzyć, w drodze umowy, przeprowadzanie czynności sprawdzających, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, wyspecjalizowanym jednostkom organizacyjnym, dysponującym warunkami organizacyjnymi, technicznymi i kadrowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.
2. Umowy, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności:
 - 1) szczegółowy zakres zadań, zwanych dalej „zadaniami delegowanymi”;
 - 2) zakres obowiązków i odpowiedzialność jednostki organizacyjnej za ich wykonanie;
 - 3) koszty realizacji zadań delegowanych;
 - 4) sposób dokumentowania wykonywanych zadań delegowanych oraz terminy informowania organów Agencji o wynikach przeprowadzonych czynności sprawdzających;
 - 5) sposób postępowania z dokumentami związanymi z realizacją zadań delegowanych.
- 2a. Prezes Agencji może powierzyć, w drodze umowy, wykonywanie zadań w zakresie wydawania i poświadczenia formularza T5 jednostkom organizacyjnym, o których mowa w ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641, z późn. zm.⁵⁾). Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć przeprowadzanie czynności sprawdzających, mając na względzie zapewnienie wykonywania ich w jednolity sposób na obszarze całego kraju.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1218 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 57, poz. 390 i Nr 89, poz. 589.

Rozdział 3**Centralny rejestr przedsiębiorców****Art. 22.**

1. W mechanizmach administrowanych przez Agencję, w tym dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej, w ramach których Agencja realizuje swoje zadania, mogą uczestniczyć:
 - 1) osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej,
 - 2) producent rolny w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności
– zwani dalej „przedsiębiorcami”, wpisani do centralnego rejestru przedsiębiorców, zwanego dalej „rejestrem”.
2. Rejestr jest prowadzony przez Agencję w formie elektronicznej w sposób zapewniający ochronę i zabezpieczenie danych przed ich utratą oraz nieuprawnionym dostępem.
3. Wpisu do rejestru dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy.
4. Wniosek składa się na formularzu rejestracyjnym opracowanym i udostępnianym przez Agencję.
5. Formularz rejestracyjny zawiera w szczególności:
 - 1) nazwę albo imię i nazwisko przedsiębiorcy;
 - 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy i adres do korespondencji;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej również numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL), z zastrzeżeniem ust. 6.
- 5a. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dołącza do wniosku:
 - 1) odpis z właściwego rejestru albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, jeżeli odrębne przepisy wymagają wpisu do rejestru albo zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej, wystawione nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku;
 - 2) zaświadczenie o nadaniu przedsiębiorcy numeru identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numeru identyfikacyjnego w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej również kopię dokumentu tożsamości zawierającego numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL);
 - 3) zaświadczenie wystawione przez bank o posiadaniu przez przedsiębiorcę rachunku bankowego z podaniem numeru tego rachunku.
6. Jeżeli przedsiębiorcą jest osoba fizyczna nieposiadająca obywatelstwa polskiego lub nieprowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności, we

wniosku zamiast numeru ewidencyjnego powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) podaje się numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia danej osoby.

- 6a. Jeżeli w kraju pochodzenia przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, lub w kraju, w którym przedsiębiorca ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, nie wydaje się dokumentów, o których mowa w ust. 5a, do wniosku, zamiast tych dokumentów, dołącza się oświadczenie potwierdzone przez notariusza, właściwy organ sądowy lub administracyjny kraju pochodzenia przedsiębiorcy lub kraju, w którym przedsiębiorca ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, zawierające dane określone w ust. 5a.
7. Do rejestru wpisuje się dane zawarte w formularzu, o którym mowa w ust. 4.
8. Dane indywidualne zawarte w rejestrze mogą być udostępniane wyłącznie organom sprawującym nadzór nad Agencją oraz organom statystyki publicznej, natomiast dane zbiorcze mogą być udostępniane innym organom administracji publicznej prowadzącym systemy informacyjne.

Art. 23.

1. Jednocześnie z wpisem do rejestru przedsiębiorcy nadaje się numer rejestracyjny.
2. Numer rejestracyjny, o którym mowa w ust. 1, jest niepowtarzalny i nie przechodzi na następcę prawnego.

Art. 24.

Przedsiębiorcy uczestniczący w mechanizmach Wspólnej Polityki Rolnej realizowanych przez Agencję są obowiązani do posługiwania się numerem rejestracyjnym, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

Art. 25.

1. Organy administracji publicznej udostępniają Agencji nieodpłatnie dane zawarte w rejestrach oraz ewidencjach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, niezbędne do realizowania przez Agencję zadań w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej.
2. Do warunków oraz trybu udostępniania Agencji danych przechowywanych w prowadzonych rejestrach i ewidencjach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

Art. 26.

Minister właściwy do spraw rolnictwa oraz minister właściwy do spraw rynków rolnych określają, w drodze rozporządzenia, zakres, sposób oraz terminy przekazywania danych o dłużnikach z tytułu nienależnie lub nadmiernie pobranych środków przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej między Agencją a Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, mając na uwadze konieczność odzyskania tych środków.

Rozdział 4

Rynek mięsa

Art. 27.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej:

- 1) Agencja dokonuje interwencyjnych zakupów, przechowywania i sprzedaży mięsa wołowego oraz mięsa wieprzowego, a także udziela dopłaty do prywatnego przechowywania wieprzowiny, wołowiny, cielęciny, baraniny oraz mięsa koziego;
- 2) Prezes Agencji:
 - a) wydaje świadectwa autoryzacji zakładów odkostniających i chłodni, które będą świadczyć usługi przechowywania mięsa stanowiącego zapasy interwencyjne,
 - b) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące rynku mięsa w zakresie zadań realizowanych przez Agencję,
 - c) dokonuje, w drodze przetargów, wyboru podmiotów, o których mowa w lit. a, z którymi Agencja zawrze umowy w zakresie odkostniania i przechowywania mięsa.

2. Wnioski o wydanie świadectw, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, składa się na formularzach udostępnianych przez Agencję.

2a. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko wnioskodawcy;
 - 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;
 - 4) nazwę i adres zakładu wnioskodawcy, w którym prowadzony będzie proces odkostniania lub przechowywania;
 - 5) dane dotyczące posiadanej infrastruktury oraz wyposażenia w urządzenia służące do wykonywania czynności, o których mowa w pkt 4.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania przetargów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, mając na względzie efektywność ekonomiczną przerobu i składowania zapasów interwencyjnych.

Rozdział 5

Rynek wina

Art. 28.

W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:

- 1) przyjmuje zgłoszenia dotyczące wyrobu wina gronowego lub moszczu gronowego z winogron pochodzących z upraw winorośli położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przeznaczonych do obrotu, oraz prowadzi ewidencję tych zgłoszeń;
- 2) przyjmuje deklaracje zbiorów, produkcji i zapasów oraz ilości produktów ubocznych powstałych przy wyrobie wina gronowego, dostarczonych do obowiązkowej destylacji, a także przeprowadza kontrole zgodności informacji zawartych w tych deklaracjach;
- 3) ustala krajową i regionalne rezerwy praw do sadzenia winorośli;
- 4) sporządza inwentaryzację potencjału produkcyjnego winorośli;
- 5) dokonuje podziału praw do sadzenia winorośli.

Art. 29.

W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:

- 1) udziela pomocy:
 - a) do prywatnego składowania win stołowych i moszczy gronowych,
 - b) do wykorzystywania:
 - moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego do wyrobu soku winogronowego lub wyrobu z tego soku innych produktów spożywczych,
 - zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego do podniesienia stężenia alkoholu w wyrobach winiarskich,
 - c) do destylacji produktów ubocznych powstałych przy wyrobie wina oraz wina otrzymanego z winogron zebranych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - d) z tytułu zaniechania uprawy winorośli,
 - e) z tytułu restrukturyzacji i przekształcenia upraw winorośli;
- 2) zawiera umowy z producentami wina stołowego i moszczy gronowych na prywatne składowanie wina stołowego i moszczy gronowych;
- 3) prowadzi skup, przechowywanie i sprzedaż alkoholu pochodzącego z destylacji produktów ubocznych powstałych przy wyrobie wina lub destylacji wina otrzymanego z winogron zebranych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) zatwierdza umowy dostawy zawarte między podmiotami wyrabiającymi wino a podmiotami przeprowadzającymi destylację produktów ubocznych powstałych przy wyrobie wina lub destylacji wina otrzymanego z winogron zebranych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz prowadzi działania związane z realizacją tych umów;
- 5) zatwierdza:
 - a) umowy dostawy zawarte między podmiotami wyrabiającymi wino a zatwierdzonymi wytwórcami wzmocnionego wina,

- b) deklaracje dostawy, jeżeli podmioty wyrabiające wino są zatwierdzonymi wytwórcami wina wzmocnionego i wzmacniają je do destylacji;
- 6) przeprowadza działania w zakresie restrukturyzacji i przekształcania upraw winorośli oraz opracowuje i przedkłada do akceptacji ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych plany tej restrukturyzacji i przekształcania;
- 7) gromadzi i opracowuje informacje wymagane w zakresie sadzenia winorośli oraz wypłat środków finansowych za zaniechanie uprawy winorośli i przeprowadzanie destylacji oraz przedkłada je ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

Rozdział 6

Rynek cukru

Art. 30.

1. Zadania realizowane przez państwo członkowskie, właściwy organ państwa członkowskiego i agencję interwencyjną w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru oraz przepisami dotyczącymi restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego wykonuje Agencja, chyba że ustawa stanowi inaczej.
2. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o producencie cukru albo producencie izoglukozy, rozumie się przez to przedsiębiorstwo produkujące cukier lub izoglukozę lub przedsiębiorstwo cukrownicze wskazane w przepisach, o których mowa w ust. 1.

Art. 31.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych:
 - 1) realizuje zadania związane z kwotowaniem produkcji cukru i izoglukozy;
 - 2) może wystąpić do Komisji Europejskiej o podjęcie środków ochronnych;
 - 3) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące rynku cukru oraz izoglukozy w zakresie zadań, o których mowa w pkt 1.
2. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych w szczególności wydaje decyzje w sprawach:
 - 1) przyznania kwoty produkcyjnej cukru oraz kwoty produkcyjnej izoglukozy;
 - 2) przyznania dodatkowej kwoty produkcyjnej cukru oraz kwoty produkcyjnej izoglukozy;
 - 3) korekty przyznanej kwoty produkcyjnej cukru oraz kwoty produkcyjnej izoglukozy – w przypadku:
 - a) skorygowania przez Komisję Europejską kwot produkcyjnych cukru lub kwot produkcyjnych izoglukozy,
 - b) ustalenia przez Komisję Europejską wspólnego współczynnika redukcji kwot produkcyjnych cukru lub kwot produkcyjnych izoglukozy;

- 4) przeniesienia między producentami cukru albo producentami izoglukozy kwoty produkcyjnej cukru albo kwoty produkcyjnej izoglukozy.
3. Przed wydaniem decyzji, o których mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw rynków rolnych zasięga opinii ogólnokrajowych społeczno-zawodowych organizacji rolniczych, reprezentujących interesy plantatorów buraków cukrowych.
4. Termin na wyrażenie opinii, o której mowa w ust. 3, wynosi 14 dni. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.
5. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, wydaje się na wniosek producenta cukru albo producenta izoglukozy, składany w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego rok gospodarczy, na który jest składany wniosek.
6. Decyzje w sprawach przyznania kwot produkcyjnych cukru oraz kwot produkcyjnych izoglukozy na dany rok gospodarczy są wydawane w terminie do dnia 30 listopada roku kalendarzowego poprzedzającego ten rok gospodarczy.
7. Dodatkową kwotę produkcyjną cukru przyznaje się w wysokości proporcjonalnej do wysokości kwoty cukru przyznanej danemu producentowi cukru na rok gospodarczy 2006/2007.
8. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, powinny uwzględniać proporcjonalne interesy plantatorów buraka cukrowego.
9. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, stanowią podstawę do zmiany umów kontraktacji zawartych z dostawcami buraków cukrowych.
10. Zmiany umów kontraktacji, o których mowa w ust. 9, powinny uwzględniać proporcjonalnie interesy plantatorów buraka cukrowego.
11. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w ust. 5, mając na względzie konieczność uzyskania informacji dotyczących dotychczasowej produkcji cukru oraz produkcji izoglukozy przez danego producenta cukru i producenta izoglukozy.

Art. 31a.

Jeżeli przepisy Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, określają zadania dla państwa członkowskiego w zakresie spraw związanych z organizacją i funkcjonowaniem porozumień branżowych, zadania te wykonuje minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 31b.

1. W przypadku braku porozumienia branżowego, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej, w zakresie rozdziału pomiędzy plantatorów buraków cukrowych ilości buraków cukrowych przeznaczonych do produkcji cukru w ramach kwoty produkcyjnej cukru, o której mowa w art. 31 ust. 6, stosuje się przepisy ust. 2–6.
2. Producent cukru, w terminie do dnia 15 grudnia roku poprzedzającego rok gospodarczy, jest obowiązany w ramach przyznanej kwoty produkcyjnej cukru określić limit buraków cukrowych, które zapewnią wyprodukowanie cukru w wysokości przyznanej producentowi cukru kwoty produkcyjnej cukru.

3. W ramach umów kontraktacji producent cukru jest obowiązany dokonać rozdzielania limitu buraków cukrowych, o którym mowa w ust. 2, pomiędzy plantatorów buraków cukrowych, przy czym suma części rozdzielonych limitów musi być równa limitowi, o którym mowa w ust. 2.
4. Limit buraków cukrowych jest rozdzielany według wskaźnika określonego w ust. 5 między plantatorów buraków cukrowych, którzy mieli zawarte umowy kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002, lub ich następców prawnych.
5. Wskaźnik rozdzielania limitu buraków cukrowych między plantatorów buraków cukrowych stanowi iloraz ogólnej ilości buraków cukrowych w tonach, skupionych przez producenta cukru w latach gospodarczych 1997–2001 od plantatora buraków cukrowych, który miał zawartą umowę kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002, i ogólnej ilości buraków cukrowych w tonach, skupionych przez producenta cukru w latach gospodarczych 1997–2001 od wszystkich plantatorów buraków cukrowych, którzy mieli zawarte umowy kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002.
6. Część limitu buraków cukrowych określona dla plantatora buraków cukrowych, o której mowa w ust. 3, stanowi wielkość przysługującego plantatorowi buraków cukrowych, w ramach umowy kontraktacji, prawa do uprawy i dostawy.

Art. 32.

1. Wykonywanie obowiązków określonych w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, w tym przekazywanie informacji, składanie deklaracji, raportów, sprawozdań, wniosków lub uiszczanie opłat, następuje w terminach ustalonych w tych przepisach.
2. W zakresie nieuregulowanym w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia, ustalić terminy przekazywania informacji, składania deklaracji, raportów, sprawozdań, wniosków lub uiszczania opłat, których obowiązek przekazywania, składania lub uiszczania wynika z tych przepisów, mając na względzie zapewnienie ochrony interesów podmiotów uczestniczących w mechanizmach na rynku cukru, a także sprawną realizację zadań związanych z obsługą administracyjną tych mechanizmów.

Art. 33.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, Agencja w szczególności:
 - 1) wykonuje zadania związane z:
 - a) zatwierdzaniem producentów cukru, producentów izoglukozy i przedsiębiorstw przetwarzających te produkty,
 - b) skupem interwencyjnym, przechowywaniem oraz sprzedażą cukru,
 - c) przetwarzaniem i wycofaniem cukru z rynku,
 - d) przeprowadzaniem kontroli na rynku cukru;
 - 2) pobiera:
 - a) opłaty z tytułu przyznania dodatkowej kwoty cukru,
 - b) opłaty za nadwyżki cukru i izoglukozy,

- c) opłaty produkcyjne,
 - d) opłaty z tytułu niewypełnienia obowiązków wynikających z uczestnictwa w mechanizmach na rynku cukru,
 - e) tymczasową składkę restrukturyzacyjną;
 - 3) przyjmuje informacje, deklaracje, raporty, sprawozdania oraz wnioski;
 - 4) realizuje zadania dotyczące pomocy w zakresie restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego, w tym:
 - a) ustala spełnianie warunków przyznania tej pomocy,
 - b) udziela pomocy,
 - c) nadzoruje realizację przyjętych zobowiązań;
 - 5) przyznaje pomoc na rzecz dywersyfikacji i dodatkową pomoc na rzecz dywersyfikacji, zgodnie z krajowym programem restrukturyzacji;
 - 6) udziela pomocy w zakresie prywatnego przechowywania cukru białego;
 - 7) przekazuje właściwym organom Unii Europejskiej informacje i składa wnioski.
2. Do kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, stosuje się przepisy ustawy dotyczące czynności sprawdzających, chyba że przepisy Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, stanowią inaczej.
3. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1, Prezes Agencji:
- 1) wydaje decyzje w sprawach:
 - a) zatwierdzenia, zawieszenia zatwierdzenia albo cofnięcia zatwierdzenia producentów cukru, producentów izoglukozy i przedsiębiorstw przetwarzających te produkty,
 - b) autoryzacji miejsca przechowywania cukru pochodzącego z zapasów interwencyjnych,
 - c) przyznania refundacji produkcyjnej;
 - 2) udziela pomocy restrukturyzacyjnej;
 - 3) prowadzi rejestr podmiotów zatwierdzonych;
 - 4) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, na jego żądanie, informacje związane z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1.
4. Informacje, deklaracje i wnioski określone w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, składa się do Prezesa Agencji na formularzach opracowanych i udostępnianych przez Agencję.
5. Formularze, o których mowa w ust. 4, zawierają:
- 1) dane umożliwiające identyfikację składającego formularz, związane z prowadzoną przez niego działalnością;
 - 2) informacje określone w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1, lub
 - 3) informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego lub prawnego w zakresie bezpośrednio związanym z przedmiotem składanych informacji, deklaracji lub wniosków, dotyczące rodzaju wykonywanej działalności, lokalizacji miejsca produkcji, wielkości produkcji, tytułu prawnego do posiadanych

obiektów i urządzeń lub wynikające z obowiązków związanych z uczestnictwem w mechanizmach na rynku cukru, określonych w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 30 ust. 1.

Art. 34.

1. Opłaty i tymczasowa składka restrukturyzacyjna, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane przez producentów cukru, producentów izoglukozy i przedsiębiorstwa przetwarzające te produkty na wydzielony rachunek bankowy Agencji.
2. Środki pochodzące z pobranych opłat i tymczasowej składki restrukturyzacyjnej, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, Agencja przekazuje na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych, w terminie 5 dni od dnia ich wpływu na rachunek bankowy Agencji.

Rozdział 7

Rynek skrobi

Art. 35.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:
 - 1) wydaje decyzje w sprawach przyznawania:
 - a) kwot produkcji producentom skrobi ziemniaczanej,
 - b) premii produkcyjnych producentom skrobi ziemniaczanej,
 - c) dopłat i zaliczek na poczet dopłat do skrobi przetwórcom wykorzystującym skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze;
 - 2) wydaje świadectwa autoryzacji:
 - a) producentom skrobi ziemniaczanej, w tym również w zakresie autoryzacji punktów skupu, w których producenci skrobi zamierzają dokonywać skupu ziemniaków,
 - b) przetwórcom skrobi wykorzystującym skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze;
 - 3) wypłaca premie produkcyjne oraz dopłaty przyznane decyzjami, o których mowa w pkt 1 lit. b i c;
 - 4) wydaje przetwórcom skrobi wykorzystującym skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze, na ich wniosek, świadectwa uprawniające do uzyskania dopłat;
 - 5) przyjmuje i dokonuje zwrotu zabezpieczenia wypłaconych zaliczek.
2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, wydaje się na wniosek producenta skrobi ziemniaczanej.
3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, wydaje się na wniosek przetwórcy wykorzystującego skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze.
4. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie przyznania producentom skrobi kwot produkcji skrobi ziemniaczanej na okres trzech lat gospodarczych składa się w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego okres, na który przyznawane

są kwoty produkcji, na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.

5. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje się na wniosek:

- 1) producenta skrobi ziemniaczanej składany na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję:
 - a) w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego okres, na który są przyznawane kwoty produkcji, w przypadku autoryzacji producentów skrobi ziemniaczanej,
 - b) corocznie przed rozpoczęciem roku gospodarczego, w przypadku autoryzacji wyłącznie punktów skupu,
 - c) każdorazowo, w przypadku nabycia przedsiębiorstwa produkującego skrobię ziemniaczaną;
- 2) przetwórcy skrobi wykorzystującego skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze, składany na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera w szczególności:

- 1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1–3;
- 2) określenie ilości wnioskowanych oraz wskazanie wysokości kwot produkcyjnych skrobi ziemniaczanej przyznanych w okresie poprzednich lat gospodarczych oraz ich wykorzystania.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, zawiera w szczególności:

- 1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1–3;
- 2) adres zakładu producenta skrobi;
- 3) nazwę i adres punktu skupu ziemniaków.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, zawiera w szczególności:

- 1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1–3;
- 2) dane dotyczące:
 - a) rodzaju skrobi i jej pochodnych, które będą przetwarzane,
 - b) rodzaju produktów otrzymywanych ze skrobi lub jej pochodnych;
- 3) nazwę i adres zakładu, w którym skrobia i jej pochodne będą przetwarzane.

Art. 36.

1. Producent skrobi ziemniaczanej, który zamierza wykorzystać w okresie danego roku gospodarczego kwotę produkcji w wysokości większej niż przyznana mu na ten rok, ale nie większej niż 5 % kwoty przyznanej na następny rok gospodarczy, jest obowiązany poinformować o tym Prezesa Agencji w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku gospodarczego.
2. Producenci skrobi ziemniaczanej są obowiązani corocznie przekazywać Agencji wykaz umów kontraktacji, zawartych z plantatorami ziemniaków skrobiowych, w terminie do dnia 31 maja roku, w którym rozpoczyna się dany rok gospodarczy.

Art. 37.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji przekazuje Komisji Europejskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje dotyczące rynku skrobi w zakresie zadań realizowanych przez Agencję.
2. Producent skrobi ziemniaczanej jest obowiązany przekazywać Prezesowi Agencji, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku gospodarczego, informacje o:
 - 1) ilości ziemniaków przeznaczonych na produkcję skrobi ziemniaczanej, za które została wypłacona cena minimalna;
 - 2) wykorzystaniu kwot produkcji skrobi ziemniaczanej w okresie danego roku gospodarczego;
 - 3) ilości skrobi ziemniaczanej, do której nie wypłacono premii produkcyjnej;
 - 4) ilości skrobi ziemniaczanej, która powinna być wyeksportowana bez refundacji.

Art. 38.

1. Producentowi rolnemu w rozumieniu przepisów o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych, dostarczającemu producentowi skrobi ziemniaczanej, na podstawie umowy kontraktacji zawartej przez tego producenta rolnego albo grupę producentów rolnych, której jest członkiem, ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, zawierające nie mniej niż 13 % skrobi, zwane dalej „ziemniakami skrobiowymi”, przysługuje płatność za ilość skrobi zawartej w dostarczonych ziemniakach, wypłacana przez Agencję.
- 1a. Płatności, o których mowa w ust. 1, przysługują również za ziemniaki skrobiowe, w których zawartość skrobi jest niższa niż 13 %, w przypadku, w którym stosuje się art. 5 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 2236/2003 z dnia 23 grudnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady w celu stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz. Urz. UE L 339 z 24.12.2003, str. 45; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 515).
2. Płatność jest przyznawana przez dyrektora oddziału terenowego Agencji, w drodze decyzji, na podstawie wniosku producenta rolnego złożonego do Agencji na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.
3. Wniosek zawiera:
 - 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres producenta rolnego;
 - 2) oświadczenie o ilości ziemniaków skrobiowych dostarczonych do producenta skrobi ziemniaczanej w ramach umów kontraktacji;
 - 3) oświadczenie o zawartości skrobi w dostarczonych ziemniakach skrobiowych;
 - 4) numer umowy kontraktacji;
 - 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer rachunku bankowego wnioskodawcy;
 - 6) numer REGON – w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba prawna;

- 7) numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.
4. Do wniosku dołącza się oświadczenie producenta skrobi ziemniaczanej potwierdzające, że:
 - 1) umowa kontraktacji ziemniaków skrobiowych została zawarta z wnioskodawcą albo z grupą producentów rolnych, której jest członkiem, w ramach przyznanej temu producentowi kwoty produkcji skrobi;
 - 2) za ziemniaki skrobiowe objęte wnioskiem została zapłacona cena nie niższa niż cena minimalna, określona w przepisach Unii Europejskiej.
5. Rada Ministrów określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawki płatności, o których mowa w ust. 1, w zależności od zawartości skrobi w ziemniakach skrobiowych, mając na uwadze założenia do ustawy budżetowej na dany rok oraz zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej zawarte w umowach międzynarodowych.
6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, terminy składania wniosków o wypłatę płatności, o których mowa w ust. 1, termin wypłaty tych płatności oraz sposób ich dokonywania, mając na względzie zapewnienie prawidłowości i terminowości ich wypłacania.

Rozdział 8

Rynek oliwy

Art. 39.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:
 - 1) przyjmuje od przetwórców wykorzystujących oliwę z oliwek w przetwórstwie, zwanych dalej „przetwórcami”, wnioski o:
 - a) przeprowadzenie czynności sprawdzających przed rozpoczęciem procesu przetwarzania,
 - b) przyznanie dopłaty z tytułu wykorzystania oliwy z oliwek w przetwórstwie, zwanej dalej „dopłatą”,
 - c) przyznanie zaliczki na poczet dopłaty;
 - 2) wydaje świadectwa autoryzacji przetwórcom;
 - 3) wydaje decyzje w sprawach przyznania dopłaty oraz przyznania zaliczki na poczet przyznanej dopłaty;
 - 4) wypłaca dopłaty i zaliczki na poczet tych dopłat;
 - 5) przyjmuje i dokonuje zwrotu zabezpieczenia wypłaconych zaliczek;
 - 6) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące rynku oliwy w zakresie zadań realizowanych przez Agencję.
2. Świadectwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje się na wniosek przetwórcy składany na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:

- 1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1–3;
- 2) określenie rodzaju oliwy z oliwek, która będzie przetwarzana;
- 3) rodzaje produktów wyprodukowanych przy użyciu oliwy;
- 4) nazwę i adres zakładu, w którym oliwa z oliwek będzie przetwarzana.

Rozdział 9

Rynek jedwabników

Art. 40.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:
 - 1) wydaje świadectwa autoryzacji przedsiębiorcom rozprawdzającym pojemniki z jajeczkami jedwabników;
 - 2) przyjmuje wnioski producentów jedwabników o udzielenie dopłat;
 - 3) wydaje decyzje w sprawie udzielenia dopłat;
 - 4) wypłaca producentom jedwabników dopłaty;
 - 5) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące rynku jedwabników w zakresie zadań realizowanych przez Agencję.
2. Wniosek o wydanie świadectwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera w szczególności:
 - 1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1–3;
 - 2) nazwę i adres zakładu wnioskodawcy.
3. Wniosek składa się na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.

Rozdział 9a

Wykorzystanie uprawianych na gruntach odlogowanych surowców przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych

Art. 40a.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:
 - 1) przyjmuje kopie kontraktów zawieranych między wnioskodawcą a odbiorcą lub pierwszą jednostką przetwórczą, w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004 z dnia 29 października 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców (Dz. Urz. UE L 345 z 20.11.2004, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1973/2004/WE”;
 - 2) przyjmuje od odbiorcy i pierwszej jednostki przetwórczej informacje oraz zabezpieczenie, które są obowiązane składać te podmioty, określone w rozporządzeniu 1973/2004/WE;

- 3) ustala, na wniosek odbiorcy albo pierwszej jednostki przetwórczej, które prowadzą działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wysokość zabezpieczenia wykorzystania towarów przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych;
 - 4) przeprowadza kontrole wykorzystania towarów;
 - 5) przekazuje informacje Komisji Europejskiej lub właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, składa się na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zawiera w szczególności:
- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) wnioskodawcy, jeżeli został nadany;
 - 3) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres drugiej strony kontraktu;
 - 4) określenie ilości i gatunku każdego surowca objętego kontraktem oraz łączną powierzchnię wszystkich uprawianych gatunków będących przedmiotem kontraktu;
 - 5) informację o przeznaczeniu towaru.
4. (uchylony).
5. (uchylony).

Art. 40b.

Odbiorcy lub pierwsze jednostki przetwórcze przekazują Prezesowi Agencji:

- 1) informacje, o których mowa w art. 157 ust. 3 rozporządzenia 1973/2004/WE, w ciągu 40 dni od dnia, w którym odebrano surowce, jednak nie później niż do dnia 10 listopada roku, na który wnioskodawca złożył wniosek o płatność;
- 2) kopie kontraktów, o których mowa w art. 40a ust. 1 pkt 1, w terminie do 40 dni od dnia ich zawarcia.

Rozdział 9b

Udzielanie dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany

Art. 40c.

1. Dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany udziela się producentom rolnym w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

2. Warunkiem uzyskania dopłaty jest posiadanie przez producenta rolnego działek rolnych, na których uprawia się rośliny objęte dopłatami, o łącznej powierzchni nie mniejszej niż 1 ha, przy czym za działkę rolną uważa się zwarty obszar gruntu rolnego, na którym jest prowadzona uprawa, o powierzchni nie mniejszej niż 0,1 ha, wchodzący w skład gospodarstwa rolnego.
3. Dopłaty udziela się do powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 pkt 2, jeżeli ilość materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany zużyta do obsiania lub obsadzenia tych powierzchni jest nie mniejsza niż minimalna ilość określona w przepisach wydanych na podstawie art. 40d ust. 6 pkt 2.
4. Wysokość dopłaty ustala się jako iloczyn powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 pkt 2 i stawek dopłat do 1 ha takiej powierzchni.
5. Dopłaty mają charakter pomocy de minimis w rolnictwie i są udzielane zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa (Dz. Urz. UE L 325 z 28.10.2004, str. 4), z zastrzeżeniem art. 40f.
6. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) stawki dopłat do 1 ha powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany, uwzględniając ilość materiału siewnego, jaka może być użyta do obsiania lub obsadzenia 1 ha powierzchni gruntów ornych, gatunki roślin uprawnych objętych dopłatą oraz środki finansowe przeznaczone na te dopłaty;
 - 2) wykaz gatunków roślin uprawnych, do których materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany przysługuje dopłata z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, biorąc pod uwagę znaczenie gospodarcze danego gatunku roślin uprawnych.

Art. 40d.

1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę producenta rolnego przyznaje, w drodze decyzji, dopłatę z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany na wniosek producenta rolnego.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, zawierającym w szczególności:
 - 1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1–3;
 - 2) oświadczenie o:
 - a) powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany,
 - b) sposobie wykorzystania działek rolnych, na których został wysiany lub wysadzony materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany.

3. Do wniosku producent rolny dołącza oryginał albo, potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza lub upoważnionego przez Prezesa Agencji pracownika Agencji, kopię:
- 1) faktury zakupu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, pochodzącej z okresu:
 - a) w którym został zużyty do siewu materiał siewny zbóż lub roślin strączkowych,
 - b) od dnia 1 września roku poprzedzającego wysadzenie sadzeniaków ziemniaka do dnia 31 maja roku wysadzenia sadzeniaków ziemniaka albo
 - 2) dokumentu wydania z magazynu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, wystawionego w roku, w którym ten materiał został zużyty do siewu lub sadzenia – jeżeli producent rolny zużył do siewu lub sadzenia materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany wyprodukowany we własnym gospodarstwie.
4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, powinny zawierać w szczególności:
- 1) datę sprzedaży lub wydania z magazynu materiału siewnego;
 - 2) nazwę gatunku i odmiany;
 - 3) kategorię lub stopień kwalifikacji materiału siewnego;
 - 4) numer partii materiału siewnego.
5. Na żądanie Agencji producent rolny jest obowiązany dostarczyć oryginały dokumentów, o których mowa w ust. 3.
6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) terminy składania wniosków, o których mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób wypłaty dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, mając na względzie zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznaniem tych dopłat;
 - 2) minimalną ilość materiału siewnego, jaka powinna być użyta do obsiania lub obsadzenia 1 ha powierzchni gruntów ornych, mając na względzie zalecane normy wysiewu dla poszczególnych gatunków roślin.

Art. 40e.

1. Wojewódzki inspektor Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, na wniosek dyrektora oddziału terenowego Agencji, przekazuje nieodpłatnie informacje o:
- 1) przedsiębiorcach wpisanych do rejestru przedsiębiorców dokonujących obrotu materiałem siewnym w rozumieniu przepisów o nasiennictwie, w zakresie:
 - a) imienia i nazwiska, miejsca zamieszkania i adresu albo nazwy, siedziby i adresu,
 - b) numeru w rejestrze przedsiębiorców dokonujących obrotu materiałem siewnym, prowadzonym przez wojewódzkiego inspektora Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
 - c) numeru identyfikacji podatkowej (NIP) – jeżeli został nadany;

- 2) podmiotach wpisanych do rejestru podmiotów prowadzących obrót materiałem siewnym w rozumieniu przepisów o nasiennictwie, w zakresie, o którym mowa w pkt 1 lit. a i c, oraz numeru w rejestrze podmiotów prowadzących obrót materiałem siewnym, prowadzonym przez wojewódzkiego inspektora Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
 - 3) ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 40c ust. 6 pkt 2.
2. Obowiązek przekazywania informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ma również przedsiębiorca, który zgodnie z przepisami o nasiennictwie:
- 1) został upoważniony przez wojewódzkiego inspektora Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa do wypełniania etykiet urzędowych materiału siewnego;
 - 2) wypełnia etykiety przedsiębiorcy – w przypadku materiału siewnego roślin strączkowych.

Art. 40f.

1. Dopłaty z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, o których mowa w art. 40c, dla producentów rolnych, którzy w 2006 r. ponieśli szkodę w uprawach spowodowaną dotknięciem ich gospodarstw suszą, nie mają charakteru pomocy de minimis w rolnictwie.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dopłaty przysługują, jeżeli w gospodarstwie producenta rolnego szkoda w uprawach spowodowana suszą, oszacowana przez komisję powołaną przez wojewodę na podstawie odrębnych przepisów, wynosi średnio nie mniej niż 30 %.
3. Wysokość dopłaty z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany dla producentów rolnych, którzy w 2006 r. ponieśli szkodę w uprawach spowodowaną dotknięciem ich gospodarstw suszą nie może przekroczyć wysokości szkody oszacowanej przez komisję powołaną przez wojewodę, pomniejszonej o wysokość pomocy przyznanej na podstawie przepisów o pomocy społecznej dotyczących szczegółowych warunków realizacji programu pomocy dla gospodarstw rolnych w celu złagodzenia skutków suszy.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do wniosku określonego w art. 40d ust. 1 producent rolny dołącza, potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez kierownika ośrodka pomocy społecznej, kopię:
 - 1) protokołu oszacowania szkód sporządzonego przez komisję powołaną przez wojewodę określającego wysokość szkody w uprawach, o której mowa w ust. 2;
 - 2) decyzji o udzieleniu pomocy społecznej przez kierownika ośrodka pomocy społecznej wydanej na podstawie przepisów o pomocy społecznej dotyczących szczegółowych warunków realizacji programu pomocy dla gospodarstw rolnych w celu złagodzenia skutków suszy, jeżeli producentowi rolnemu udzielono takiej pomocy.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 41–50. (pominięte).⁶⁾

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 51–54. (pominięte)⁷⁾.

Art. 55.

1. Agencja Rezerw Materiałowych przejmie od Agencji zadania i obowiązki związane z gromadzeniem i gospodarowaniem państwowymi rezerwami produktów rolnych oraz produktów i półproduktów żywnościowych.
2. Agencja przekaze Agencji Rezerw Materiałowych środki rzeczowe i finansowe przeznaczone na realizację zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.
3. W terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy pracownicy Agencji zatrudnieni w Centrali oraz w oddziałach terenowych na stanowiskach pracy związanych z wykonywaniem zadań realizowanych w zakresie gromadzenia i gospodarowania rezerwami, stają się pracownikami Agencji Rezerw Materiałowych, z zachowaniem wymogów, o których mowa w art. 23¹ Kodeksu pracy.
4. Agencja Rezerw Materiałowych staje się stroną umów i porozumień zawartych przez Agencję związanych z gospodarowaniem rezerwami państwowymi produktów rolnych, produktów i półproduktów żywnościowych.
5. (uchylony).

Art. 56.

1. W postępowaniach administracyjnych wszczętych przez Prezesa Agencji oraz ministra właściwego do spraw rynków rolnych na podstawie art. 22 ustawy, o której mowa w art. 43, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, organami właściwymi w tych sprawach stają się odpowiednio Prezes Agencji Rezerw Materiałowych albo minister właściwy do spraw gospodarki.
2. Organy prowadzące postępowania, o których mowa w ust. 1, przekażą odpowiednio Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych albo ministrowi właściwemu do spraw gospodarki akta tych postępowań, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

⁶⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

⁷⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

Art. 57. (pominięty)⁸⁾.**Art. 58.**

Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 142, poz. 951, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 81, poz. 875 i Nr 129, poz. 1446, z 2002 r. Nr 127, poz. 1085 i Nr 240, poz. 2059 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 40);
- 2) ustawa z dnia 11 stycznia 2001 r. o regulacji rynku skrobi ziemniaczanej (Dz. U. Nr 11, poz. 83 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177);
- 3) ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o regulacji rynku cukru (Dz. U. Nr 76, poz. 810 i Nr 122, poz. 1322, z 2002 r. Nr 127, poz. 1086 oraz z 2003 r. Nr 100, poz. 923).

Art. 59.

Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 12 ust. 2, art. 16, art. 17, art. 20–23, art. 43, art. 48, art. 51, art. 52, art. 53 ust. 1 pkt 4 i art. 54–56, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

⁸⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.